

Z ČESKÝCH VLASTÍ

Chléb z mláta. — V Plzni byly podniknuty pokusy a pečením chleba — z pivovarského mláta. Do mouky bylo přimíšeno určité množství mláta. Chléb se povedl: byl chutný a pěkný.

Požár rolnické usedlosti. — V vsi v Postoloprty vypukl z nešťastné příčiny ve statku rolníka Ant. Hasíka oheň, který statek úplně zničil. Při požáru usudilo se též tři koně 13. dragounského pluku. Škoda ohně způsobená jest velmi značná.

Na dovolené zmračen. — Karel Hochmut z Heilbröhtu u Tachova, který sloužil na vojně jako důstojnický sluha, dostal v těchto dnech 6-denní dovolenou, kterou tráví doma. V neděli pomáhal ve statku řezat fezanku, při čemž dostal se nešťastnou náhodou do stroje, který mu uřízl palec u levé ruky.

Těžký úraz rolníka. — V neděli, dne 31. ledna, odpoledne jel 32-letý rolník Ant. Vodička z Přívot u Všetát domů odkudsi s bryčkou. Náhle se kůň do bryčky zapřažený spasil a hnal se s velkou rychlostí podél trať Severní dráhy. Vodička spadl z bryčky dolů a těžce se zranil na hlavě jednak pádem, jednak utrpěl těžké pohmoždění koly povozu. Po první lékařské pomoci dopraven byl do okresní nemocnice.

Drvoštěp zabít kmenem. — Z Hofovic se sděluje: Oheň událo se v revíru knížete Hanavského nešťastně. Při uvolňování jednoho odříznutého kmene, který zůstal vězeti v korunách stromů sousedních, odskočil jeden z drvoštěpů, zkušený jinak lesní dělník Josef Černý z Neřešína, jenž už po dlouhá leta kácením dřev na panství byl zaměstnán, nešťastnou náhodou právě na stranu, kam se svezl těžký strom. Kmen dopadl plnou tíhou na nešťastníka, který byl na místě usmrcen.

Případy epidemii v Čechách. — Zdravotní oddělení e. k. místodržitelství sděluje: V Přítkově u Teplic onemocněla neštovicemi jedna osoba, v Litoměřicích dvě osoby, mezi nimi ošetřovatelka v tamní nemocnici. — Vojín, vrátivší se ze severního bojiště, onemocněl v Turnově skvrnitým tyfem. — V Praze a v Novosedlicích, okres teplecký, vyskytlo se po 2 případech neštovic, v Bohušovicích v okrese litoměřickém 1 případ neštovic, dále onemocněli jeden voják v Gibachtu u okresu stříbrského a dva ruští zajatci v Milovicích v okrese mladoboleslavském skvrnitým tyfem. V Praze bylo zjištěno u jednoho vojína ztrnutí šije.

Nepravá vdova po důstojníkově. — Po Opavsku, hlavně však po Opavě, potulovala se v poslední době starší elegantně oděná žena, vydávající se za vdovu po důstojníkově. Navštěvovala zámožnější rodiny a podařilo se jí skutečně na mnoha místech pod různými zámkami vykrátit značné peníze. Jindy vyprávěla, že její otec, bývalý měšťan opavský, zemřel v některém vzdálenějším městě úplně chud. Rovněž ona, jak vyprávěla, je úplně chudá, ale přes to ráda by vystrojila svému otci slušný pohřeb, na který se jí nedostává. Také tímto způsobem vytlákala mnoho peněz. V podvodnici byla zjištěna a zatčena 48-letá Anna Přidalová, rozená Opavská. Po celé roky živila se Přidalová podvody všeho druhu.

Výsok psího masa. — Od podzimku množily se v Brně a okolí stížnosti, že strácí se mnoho psů. V min. dnech konečně podařilo se četnictvu v Židenicích objevit v četnické kolonii v Juliánově neoprávněnou psí jatku a sice v domě Frant. Koudelky, jinak "Divokého" a též "Devátého" zvaného. Bylo zjištěno, že Koudelka provozoval čilý obchod nejen psím masem, nýbrž i vydlávanými psími kůžkami, jichž u něho mnoho bylo zabaveno. Koudelka získával psy neoprávněným způsobem a zabíjel je pak. Jeho obchodování zasahovalo až i do okresu výškovského. Celkem přý zabíjí asi 200 psů, z nichž maso ve svém okolí až 30 odhřátelům prodával. Ještě má na svědomí i jiné krádeže, byl zatčen a dodán k hradeckému zemskému soudu do vazby.

Drama šarlivosti. — V Jičíně na Novém městě došlo v min. dnech k tragedii šarlivosti, která

obyvatelstvo města značně vzrušila. Mezi 25-letou sléčnou ženou záložníka Františkou Andřovou a Františkem Novákem, zelenářem z Jičína, který čítal přes 50 roků, došlo k obapolené známosti. Muž Andřová nalezla se na vojně a za jeho nepřítomnosti vznikla známost mezi oběma shora uvedenými. Andřová se kromě Nováka seznámila ještě s jedním vojínem a Novák vzplanul brozou žárlivosti, když seznal pravý stav věci. V sobotu pozval si Andřovou do svého bytu, aby mu umyla podlahu. Po krátké chvíli na to zavázelo v bytě jeho pět výstřelů. Novák vyrazil ze dveří a odebral se do sousedního domu, ve kterém sdělil, že Andřovou zastřelil. — Případ oznámen byl četnictvu, které se ihned dostavilo na místo. Novák byl zatčen a mrtvola Andřové dopravena byla do umrlčí komory jičínského hřbitova.

Kvete nyní pšenice různými darebám oběho pohlaví. Zneužívající rozruhu válečného a všeobecného soucitu s chrabřími bojovníky, korstí tyto hyeny kde se dá. Syn manželů Vyskočilových v Noutonicích sloužil jako záložní praporek u pěšího pluku č. 35. Poněvadž rodiče již po několik neděl nedostávali od syna zpráv, hledali ho pomocí novin. Dne 22. ledna odpoledne přišla do bytu Vyskočilových neznámá, asi 20 až 22 roků stará žena, která se představila jako choť jistého právozděho vlaku a sdělovala, že její muž byl četařem pod velením praporečka Vyskočila. Nyní přý jest raněn a nachází se v nemocnici v Plsku. Když četl o zmizení praporečka, dopsal přý jí, aby jela k rodičům domněle zmišleho a sdělila jim, že syn je zdrav. Manželé Vyskočilovi byli touto zprávou potěšeni a ukazovali ženě fotografii synovu. Když se však na okamžik vzdálili, ukradla neznámá ze zaskrytky stolu, který si otevřela klíčem, obnos 84 korun a poroučela se. Po darebníci není stopy.

Pomstil se. — Václav Zika, 65-letý rolník v Nemetěch (okres Strakonice), propustil na hodinu svého čeledína Františka Lence. Propuštěný čeledín došel se svým bratrem na volyňskou četnickou stanici a udal tam, že Zika dopustil se kdysi při obědě zločinu urážky Veličenstva. Dne 28. ledna stál proto Zika před pražským válečným soudem. Obviněn čin za vinu mu kladený popřel, tvrdě, že udání neměl propuštěný čeledín ze mysli. Soud uznal obviněného hospodáře vinným a odsoudil jej do těžkého žaláře na 16 měsíců s postem měsíčně. Válečného soudu předsedal major K. Fischer, členi řídil nadpor. aud. dr. Matějů, žalobu vedl nadpor. aud. dr. Hausmann, obviněného hájil dr. Pík. — Před tímž válečným soudem stála 36-letá redaktorka "Mlynářských Listů", Marie Dvořáková z Král. Vinohradů, pro zločin rušení veřejného pokoje a řádu dle par. 65. Trestní čin spáchán otisknutím článku o nápadném vzestupu obilních cen v čísle z 20. listopadu m. r. Článek byl zabaven a voj. státní zastupitelství pohlo zodp. redaktorku pro uvedení zločin před soud. Obžalovaná doznala, že článek četla, leč neviděla v něm prášedného pobuřování. Po řeči voj. stát. návladního dra. Hausmanna, jenž kritisoval obšírně obsah článku, vynesl soud rozsudek, jímž žalovaná osvobozena. V důvodech uvedeno, že inkriminovaný článek je pouhou kritikou současných poměrů. Žalovanou hájil dr. G. Freund.

Před senátem kutnohorským. — Všali se z lásky hezčí mladí manželé a hospodařili po tři léta šťastně na svém statku v zadumčevém údolí nedaleko památného Roháčova slonu. Ale pojednou postavil osud mladému hospodáři do cesty mladistvou deuru rolníka se sousední vsí. Z nevinného škádlení při hospodářské práci před půl rokem vzplanula u mladého muže zářavá touha schvátit toho krásného rožďolého šotka do své náruče. — Čím dále přivracoval svoji náruč, modroukou berušku k noze své divoké lásky, tím více rostla nechuť jeho k legitimní ženě a bouřila nehlahá válek k děvčeti. Vytvrtele broustil do sousední vsi, poslal po svých čeleděncích mládná psaní, zapřísáhal a zbrovil

o dostaveníčka, až konečně — přece byl vyslyšen a přijmán a otevřenou náručí. Brzo šušalo si o hřísném poměru celé okolí. Vyčítky svědomí utápěly poblouzliv v alkoholu, a v napilosti pak ženu doma týral; ba prohodil často, že mu jen překážá, že by jí nejraději sprovodil se světa. Utekla od něho několikrát a když jí čeledin vázně varoval před útoky o život, obrátila se v bezradnosti na četnictvo. A obžaloba na Rudolfa X. e. k. státním zastupitelství v Kutné Hoře pro zločin vydírání dle čl. 98, tr. z. a veřejného násilí dle čl. 99, tr. z. podaná, odkryla do celá elonu tajného milování. Nuti přý revolverem a vyhrůžkami svoji milou ke schůzkám i k důvěrnému láskání, a ženě přý neustále vyhrožoval zastřelením, otrávením a oběšením, jen aby jí od sebe zapadl. Ba učinil přý na postrach také pokus svou ženu na půdě oběsiti v připravené smyčce na trámě, do níž jí vlákal. Ale soud nebyl téhož náhledu, jako obžaloba. Oné "svedené" děvce neuvěřil, že by bývala obětí ženatého obžalovaného, zvláště když se prokázalo, že mu sama posílala psaníčka a ústně vzkazy o dostaveníčka atd. — A manželka — vzor odevzdané a trpělivé lásky, zocelené mateřstvím — odpustila poblouzlivému manželovi, navrátila se k němu a vzdala se svědectví. Soud proto vynesl dne 15. ledna 1915 rozsudek sprostující, odsoudiv obžalovaného jen k pokutě 10 korun pro nedovolené nošení bambitky. — Bude tento příznivý rozsudek poslední kapitolou vesnického románu? Sotva! Rozerván odehází mladý hospodář hned od líčení na vojnu, kde přý nemá příčiny se vyhýbatí smrti. Převlekl již také svůj knihovnický majetek na své nejbližší příbuzné.

Hlídal ženu rezervistovi. — (Zločin § 125. — Šestiletý senát.) — Reservista Votruba ze Žižkova, nastoupiv vojenskou službu, žádal souseda Ludvíka Bradáče, rovněž ženatého, aby mu dával na ženu pozor! Teprve po odchodu svého muže na vojnu, Votrubaová zašla do bytu Bradáčových a tam se jí soused seřvil, že mu její, nežli odejel, žádal jej na nádraží, aby mu ženu hlídal. Votrubaová tehdy odvětila, že řekl jí její muž něco takového, jinak to asi mysl, než jak si Bradáč vykládá a že jen tím mohl myslet, aby jí nikdo neublížil, a že neokradl. Ve čtvrtek, dne 22. října, večer po 10. hod. Votrubaová ještě doma svítala, píše psaní svým rodičům, když tu někdo zaklepal na dveře. Ona řekla: "volno", domnívala se, že jde k ní sousedka Zajíčková. Ale do bytu vešel Bradáč, který říkal, že v bytě viděl světlo a že se jde podívat, jestli tam ona nikoho nemá, a znovu opakoval, že jej její muž žádal, aby dal na ni pozor. Votrubaová ohradila se proti tomu, že nepotřebuje býti hlídána a vyzvala Bradáče, aby šel domů, že má sám doma ženu a děti a že by ji jeho žena zabila, když věděla, že on je v jejím bytě. Bradáč na to říkal, že není se svou ženou "akorát", a různým neslušným způsobem se o ni vyjadřoval, načež Votrubaovou přemlouval a sváděl. Říkal, že už má muže zahrabaného a sliboval jí 10 kg. mouky, zlatku na kávu, a že se bude o ni starat! Votrubaová vyzvala pak Bradáče rozhodně, aby šel domů a sedl si na pelest postele, kde spala její 9letá deera, hrozila, že dítě probudí. Ale Bradáč neuposlechl a sedl si na židli. Když se neměl k odchodu, tu vzešla Votrubaová lampu se stolu a vnesla ji na sehrádku, domnívala se, že tím Bradáče donutí. Tu však odvážil se soused k činu naznačenému v par. 125. ovšem oči se před šestiletým senátem, aby se ze svého zločinu zodpovídal. Obžalovaný všemožně zapíral, avšak svědectví výmluvná byla proti němu. Na křik matky probudil se čletý synek Votrubaový, spíval v této světnici, a křičel: "Maminko, co je to!" Bradáč Votrubaový rukou přidržoval ústa, aby neomhla odpovědět. Ale v tom okamžiku přišla do předsíně sousedka Svobodová, která slyšela křik ze světnice, a volala: "Co je vám, paní Votrubaová!" Tu jí Bradáč pustil a Votrubaová utekla do bytu Svobodových, kdež upadla do močlob. Votrubaová udala, že se Bradáčova stážka mohla ubránit. Hrozil jí též, že ji rozpáře. — Po skončení líčení, jenž předsedal p. dv. v. Kureš, byl Bradáč uznán vinným a odsouzen na šest měsíců těžkého žaláře. S mužem svým by-

la spoluobviněna také Marie Bradáčová a odsouzena na 48 hodin do tuhého vězení s jedním poutem, jelikož o činu Bradáčově již předem věděla a nezabránila mu.

VALEČNÝ HUMOR.

Na hošiámanec hošiámané. — Lidové Noviny píšou: Do dědiny B. na Brněnsku vrátil se k matce na zotavenou z bojiště záložní nadporučík, který byl raněn a šťastně se vyléčil. Příchod jeho velice rozrušil panimámu T. U pluku, u něhož nadporučík sloužil, byl také její syn Mánka a ona již neměla o něm dva měsíce bližších zpráv, ještě že si tak na vánoce vzpomněl a poslal pozdravení a tři řádky, že se má dobře. Tetička měla sto chuti jít za nadporučíkem a řádně se na Mánka vyptat, ale stýděla se. "Je mi to jakéžik", naríkala, "člověk neví, jak s takovým páncem porozprávět, ešče by mě babu staré vohodil." Po několika dnech, když si konečně sestavila řeč a vyzvěděla, jak nadporučík potulovat, aby "nehorázila", dala si odvahy a vypravila se na osudnou návštěvu. Když vstupovala do stavení, srdce jí bušilo neklidně, a už se skoro chtěla vrátit, avšak tu ze světnice zalehl k ní veselý smích pana oficíra a jeho třiletého synovce, jehož táta je také kdesi tam dále. Otevřela směle, avšak křesťanské pozdravení uvažlo jí na rtech. Pan oficír seděl načistu v cibuli a bez kabátu, houpal kloučku na kolenně a odřikával: "Takhle jedou máli páni, takhle jedou veli páni, takhle jedou husáři." Jakmile tetička spatřil, po sousedsku uvítal, a než se vzpamatovala, ptal se přítvívě — ne jak na hórádě — čeho si tetička přeje. "Vodpustí, jé, laskavě prosím a žádám," povídala tetička, "že sú tak sprostá vosoba. Povídala sem si, že se mnou nebudou cheet ani mluvit, ale když už sú tady, pěkně prosím, neviděti tam někde v tym Ha-liěu našeho Mánka?" — "Které, ho Mánka?" — "Im Mánka T." — "Nemohú si vzpomenout." — "Sak sem si taky myslila," povídá naríkávě tetička, "kde by si takového chlapa všimáli." — "Co chlapa, voják jako voják. Vypo-5-K mbmbmbm mbmbmbm mmbz dobněte mi ho trochu, já se málo na něho pamatuji." — "Pravda, do školy s něma nechodil. To von byl ešče kloučko malé, když byli tadyk na školách v Brně a ji v Praze." — "Jen povězte, jak vypadá, jistě si vzpomenu." — "Ale rašik bych to neměla říkat. No takové hošiámanec hošiámané je. Dyž tadyk lúni narukoval, říkal pan kapral dycky: Z tebe přý žádný voják nebode. Furt seš do-dělané, hadry z tebe visojé, épiepy na ty pálece seš jako hrabec na větrle. Kolikrát celé měsíce k vů- livá temu nemesl z kasáren dům." — Po podrobnějším popisu si nadporučík vzpomněl a povídá: "Ah, už vím, ten je u kuchyně." — "Ale neříkájo, co by s ním spravili ho vařen v kocheni s hošiámanem?" — "To je, panimámo, kuchyň na kolech, na voze a tam se nehledí, jestli je kdo ošišámaný, s tím se jezdi v blátě, v dešti za vojskem." — "No takový vono je to! Tak von hode asi s těma konima leda jezdat. Hkde by z něho byl voj- ák z hošiámanea." — "Tam jsme všlehní stejní, ušišámani od bíny," vysvětluje nadporučík. — "No, ale von hode nejhošiáman- nější, von byl takové od klukov- ský let. Ale zdovolíjo, taky je moze některé ten Rusáček strelit?" — "I to se stává." — "Ale dyť takové hošiámanec není žádný vo- ják?" — "Na to se nehledí." — "Ale tak moeka by to tróřám nebylo zly, dyť takové hošiáman- ea je každému líto. Takové špi- navé nestojí za ránu," utěšovala se tetička, a když slyšela, že ty kuchyně jsou vždy trochu za vě- trem, byla úplně spokojena.

Z VALEČNÉHO OVZDUŠÍ.

Divadlo a vojáci. — Raněný a z bojů ještě znavený voják dostal násto na představení "Valdštej- na", jež trvalo asi pilych pět ho- din. Vojín líbned usnul a spal vytvrtele až do konce hry. Když ho zbudil, zivil a pravil: "Hu — bylo to trochu krátké!" — O- nehdy stál na zápraží frankfurtské zpěvuhry starší důstojník, kte- ří viděl, jak z ochoty přichází ra- něný voják a bere se k vřelostu, až byla teprve před posledním jednáním. Hrálí tuha duo Wag- nerovu operu "Soumrak bohů."

Zimní kašel --

akový, který nepodal se účinkům to- ho neb onoho léčení, nebo který byl zanedbán — bude spěšně zmíněn a pacientu v brzku se uleví — bude-li

Severův Balsám pro plíce

(Severa's Balsam for Lungs) užíván die návodu. Dokázatí svoji účinnost již v mnoha podobných případech. Zde jest jeden z nich:

"Moje dceruška měla kašel ještě od zimy. Koupila jsem jí Severův Balsám pro plíce a po dvou lahvičkách kašel úplně přestal. Mně též Severův léky dobře postoužily. Máme u nás celý sklad Severových léků: Severův Regulator, Severův Základní hořek, Severův Životní balsám, Severův Nervoton, Severův Plítkový prášek a Severův Götterbrot olej a všechny námu jsou k velké pomoci." Josefa Ratajecká, 21 K. Stanton St., Hudson, Va.

Proti kašli, zvláštěmu kašli, záštku průdušek, chrapotnosti a kroupě skutek Severův Balsám pro plíce. Cena 35 a 50 centů.

Jste-li nastuzeni, skutek Severovy Tabličky proti nastuzeníám a chřipce (Severa's Cold and Grip Tablets.) Cena 35c.

Jarní vyrážky a podobné svědivé kožní choroby jsou velmi spěšně uleveny a šťastně léčeny Severovy Masti na kožní choroby (Severa's Skin Ointment). Cena 50 centů.

Severovy léky jsou na prodej ve všech lékárnách. Žádáte výlovné listy Severovy léky. Nemů- žete-li je tam dostat, pište přímo na

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS IOWA

Grocery obchod

v čísle 1242 Jižní 13. ulice (každému známý Svačinův štór)

nyní nově upraven a vosemč čerstvými zásobami všeho druhu groceria zásobil nový majitel

JOSEF J. SCHNEIDER

Veškeré zásoby jsou zaručeny a budou prodávány za ceny tak nízké jako ve městě. Zboží se dováží a objednávky možno učiniti telefonem. Zavolejte Douglas 1824.

FRANK YUN

vlastní čistá a hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

V ČÍSLE 2206 Již. 16. UL. OMAHA.

Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veškeré výrobky uzenářské a té se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

"Nu, jak se ti to líbilo?", ptá se dobrosrdečný generál vojáka. — Voják se zarazil, zaškrábal se za uchem, oddechl si z hluboka a vy- rrazil ze sebe: "Poslušně hlásím, pane generále, raději tři dny ve střeleckém zákopu!" — "Afričké- ho vojáka vzali do divadla, kde dávalo se drama, v kterém in- triku podvedl šlechtického muže. Když se ptali Afričána, co tomu říká, odpověděl: "Po druhé si vezmu sebou pumu — já mu dám tomu darebákovi." — V Pešti by- li pozváni ranění cikáni na ope- retu, ve které zpěvačky vystupo- valy v příliš vystrížených šatech. Jeden z cikánů se nad tím do- páčil: "Myslím, že pro cikány je všechno dobré, ani se pořádně ne- obléknou!" — Senegalec pozvali v Paříži do divadla, v kterém dávána výpravná hra. Když šli po- jevišti římané v krátkých svých sukniích, vstali Senegaleci z míst a provolali: "Sláva Skotům"! Do- mnívali se totiž, že vystupují prá- vě Skotové, jež znali po krátkých sukniích ze zákopů. — Koňari bu- kovinští viděli v opeře průvod, v němž jeli kníže a kněžna na ozdo- bených koních. Po představení nejstarší z koňarů pravil: "Imu, všecko by to bylo pěkné, ale na takových kobylich bych se styděl jet já — natož knížata!"

Nový vynález - léky z přírodních bylin.

Úspěšné léčení — "tanec sv. Víta", nespavost, rozčillenost, třetivluka, krvá- cení plic, kašel; sil lidviny, předejete stavení moče, brighturova nemoc, jakož i jiné nemoce. Menší paklik 50c — velký \$1.00. Adresujte: R. Hartik, Culver, St. Louis Co., Minn. 32-2p

3 IN ONE OILS,
CLEANS POLISHES,
PREVENTS RUST

3

3-in-One is a light, pure oil com- pound that never gums. 3-in-One lubricates perfectly sewing machines, typewriters, bicycles, locks, clocks, guns, lawnmowers—everything that ever needs oiling in your home or office. No grease. No acid. A little 3-in-One on a soft cloth cleans and polishes perfectly all veneered or varnished furniture and woodwork. Sprinkled on a yard of black cheesecloth it makes an ideal Dustless Duster Cloth. 3-in-One absolutely prevents rust on gun barrels, auto fixtures, bath room fixtures, gas ranges, everything metal, indoors or out, in any climate. It sinks into the unseen metal pores and forms a protecting "overcoat" which stays on. Free—3-in-One—Free. Write today for generous free bottle and the 3-in-One Dictionary of hundreds of uses. 3-in-One is sold in all good stores in 3-ounce bottles: 10c (1 oz.), 25c (3 oz.), 50c (6 oz., 7/8 pint). Also in new patented Handy Oil Can, 25c (3 1/2 oz.). 3-IN-ONE OIL COMPANY 41 D A Broadway New York City

Frank Svoboda
Umělecký závod

POMNÍKOVÝ

Největší
sklad pomníků
vo Spojených Státech

1215-25 So. 13th Str.
OMAHA, NEBR.

Phones:
Office: Douglas 1872.
Residence: Douglas 3216.